

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XVIII. évfolyam, 10. szám

Ára : 1 lej

2017. OKTÓBER

Október, magvető hava

- székely naptár szerint -

A falevelek színei fokozatosan sárgulnak, vörösödnek, barnulnak. Ennyi szint egy hónapban sem tud összehozni a természet, csak a virágos rét, nyáron, az szebb ennél.

Elődeink ebben a hónapban még ásták a pityókát, a maradék gyümölcsöt leszedték, főleg a téli alma érik utoljára. A káposztát ellevezték, káposztáskádban, csombor, kapor, torma kell ízesítőnek, na meg vízszó, hogy jól érjen a káposzta, ne puhuljon el. Őszel szoktak malacokat venni jövőre. 1-2 disznó már ott kövéredett a pajtában. Főzni kezdték már a szilvapálinkát, a korai szilvákából valót, mert a hargasmagú, az csak később készült meg. Vad gyümölcsöt is szedtek pálinkának, pl. vackort, vadalmából finom almaecet lesz, ami sok mindenre jó. Gomba is terem még ebben a hónapban, csiperke, de még finomabb kisütve a gyűrűs gomba (kucsmagomba).

Eszünkbe jut az 1956-os magyarországi forradalom, melyet 23-án ünnepelünk.

Egy szép ünnepen vehettünk részt a templomban, ahol Exc. és Ft. Tamás József segédpüspök megszentelte a több mint 200 éves templomunk külső felújítását, és az egyháztanácsosok eskütételét hallgattuk meg.

Eltelt egy év, megírtam az utolsó hónapi cikket is, székely naptár szerinti írásból. Lehet, ez-az kimaradt, vagy nem jól időzítettem, mert vannak dolgok, mik több hónapot fednek le. Igyekeztem a régit és a mai rendezvényeket is leírni. Remélem, tetszett maguknak, és nem járunk úgy, mint amikor a székely bácsit nógatták, hogy rendelje meg az újságot. Az azt mondta, megrendelem, de nekem ne írjanak semmit. Hagyják fehéren a papírt. Inkább úgy szeretnék járni, mint a másik, aki azt szerette volna, hogy teli írják az újságot, még lapszélet se hagyjanak (mert az anya mindig oda írta, hogy hova menjen, mit csináljon).

Mindenkinek továbbra is jó egészséget kívánok, ne feledjük a múlt jó szokásait, legyünk fogékonyak az új dolgok iránt, tiszteljük egymást, szeressük vallásunkat, templomunkat és szülőfalunkat. Bajainkban, bánatunkban kérjük a jó Isten és a Szűz Mária segítségét.

Mindenkinek szép őszt és kellemes telet kívánok.

Fazakas Ágnes

Ady Endre: Halottak napján

Halottja van mindannyiunknak,
Hisz percről-percre temetünk,
Vesztett remény mindenik percünk
És gyászmenet az életünk.
Sírhanolunk, gyászolunk mindig,
Temetkező szolgák vagyunk!
- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma gyásznap van, ma sírhatunk!

Annyi nyomor, annyi szenny, vétek
Undorít meg e sárgolyón...
Hulló levélt hányszor feledtet
A megváltó, a gyilkos ón!...
Óh, hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk -
- Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk!...

Kidőlt keresztfának nem köszön már senki

"Úgy múlnak az évek, mint egy tündér álom,
Szárnyukat bekötni hiába próbálom,
Isten így akarta, Isten így teremté,
Kidőlt keresztfának nem köszön már senki."

Tényleg igaza van ennek a szomorú nótának, mert, ha belegondolunk, nagyon felgyorsult a világ, hiszen alig fogtunk neki a szántásnak, vetésnek, szénacsínálásnak, és már itt kopogtat az ajtónkon az ősz, már hordja a szél a száraz faleveleket, októberi ájtatosságra-vecsernyékre hív a harangszó, és gondolataink egyre jobban a temetők felé hangolnak, hiszen itt van halottak napja, a halottakról való megemlékezés. Érdekes, hogy egy-két hete mind ez az ének jár az eszemben, és elgondolkodtam, hogy egyre ritkábban látunk új fakesztet temetőinkben, majd gondolataimban felelevenedett, hogyan is volt a hetvenes években, amikor megszólalt a halál csengettyű. Hát először is, az utcán játszadozó gyermekek futottunk a templom felé, hogy megtudjuk harangozó István bácsitól, hogy ki halt meg. Mivel mi közös udvarban laktunk, hazaérve közöltük az elhalálozott nevét, István bátyám, tréfás ember lévén, mindig összezsapta a kezét, és azt mondta: "hát pedig a tegnapi még élt".

folytatás a 3. oldalon

Átadták az idei Székelyföld-díjakat

A húsz évvel ezelőtt alapított Székelyföld folyóirat szerkesztősége az idén is díjazta szerzői közül azon alkotókat, akik az elmúlt időszakban jelentős műveket publikáltak a lapban, illetve azokat is, akik munkásságukkal a székelység hírnevét öregbítik.

Az október 18-án tartott ünnepségen jelen volt Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke és Lukács Benke Ákos konzul, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának munkatársa.

Székelyföld-díjat vehetett át Mihály János történész (Lövete) és Péntek János nyelvész (Kolozsvár), Székely-bicskarend kitüntetésben részesült Temesi Ferenc Kossuth- és József Attila-díjas író (Budapest), a debüt-

díjnak számító Szabó Gyula-díjat idén a csíkszeredai születésű Gothár Tamásnak adhatták át, akinek hamarosan megjelenik az első kötete.

Simó Márton (Élő Székelyföld Munkacsoport)

Röviden a Népiskoláról

Befejeződtek az épület felújítási munkálatai a Népiskolánál. Az ajtók cseréjére a pályázati források sajnos nem voltak elegendők, de kaptunk ígéretet ezek finanszírozására, és reményeink szerint nemsokára ezek cseréje is megtörténik. Az épület körüli, kinti tervezett munkák: a kerítés, kapu építése és a parkolók térkövezése is még hátravan, ezekre is keressük a megoldásokat.

A belső berendezések, bútorok, felszerelések és az épület működtetéséhez szükséges egyéb kellékek listáját a tervező elkészítette, és a továbbiakban ezek beszerzésére is szeretnénk pályázatokon és támogatókon keresztül forrásokat találni.

Sajnos a helyi víztársulat az amúgy is kevés víz miatt nem tud vizet biztosítani, ezért az épület használata és üzembe helyezése nem lenne lehetséges abban az esetben sem, ha sikerülne azt berendezni. Kút fúrásával próbáltunk vízhez jutni, de sajnos magas a víz sótartalma, tönkretenné a vízcsövek és a fűtő berendezéseket, ezért ez a megoldás nem lehetséges. Esővízgyűjtő ciszterna telepítését javasolta a tervező, így legalább a WC-k, zuhanyzók használata megoldódna. A lövétei Közbirtokosság 2017-es 80000 lejes támogatási összegéből közös megegyezéssel szeretnénk a vízgyűjtő ciszterna telepítését megoldani, és az épületbe tervezett asztalok, székek egy részét elkészíttetni, ezúttal is köszönjük jó szándékukat, segítségüket.

**Római Katolikus Népiskola
(Lövete)**

Szintén köszönjük azon lövéteiek és nem lövéteiek segítségét is, akik a hűtőmágnes megvásárlásával támogatták a Népiskola ügyét előre vinni. Aki szeretné, megteheti ezt a jövőben is a lövétei tanácsnál, Mihály Margitnál lehet megvásárolni a hűtőmágnes 10 lej/db áron.

Köszönjük szépen segítségüket, támogatásukat.

Márton József
Zöld Erdély Egyesület

folytatás az 1. oldalról

Hogyha az elhalálozott itthon halt meg, akkor a család, a szomszédok segítségével felravatalozták a halottat, ha pedig kórházban hunyt el, akkor a kornak megfelelő szállítóeszközzel (szekér, majd kocsi) hazaszállították a halottat, harangszó jelezte, hogy hozzák az elhunytat, és ahogyan haladtak a falu között, a járókelők egy pillanatra megálltak, levették sapkájukat, és keresztet vetettek. Bizony, azokban a keserű órákban, percekben mindig imádkoztak az egyszerű hívő emberek, mert tudták, hogy ilyenkor még nagyobb szükség van az imádságra, a jó Isten segítségére.

Aztán összegyűltek a rokonok-szomszédok, egy része indult sírt ásni, két ember pedig indult az erdő felé keresztfának való cserefáért. Általában mindenkinek volt az erdőn cserefája, de, ha nagyon messzire kellett menni, egy jó komu, egy szomszéd, egy rokon felajánlotta, hogy hozzanak az övéről, mert közelebb van.

Lehet, hogy furcsán hangzik most, de mivel ez előtt nem volt olyan könnyű a deszkavágás, általában minden családban tároltak száraz helyen egy koporsóra való deszkát, amelyből hirtelen készítették a koporsót, egy asztalos segítségével.

Amikor megérkezett a keresztfának való cserefa, két-három ember csak azzal foglalkozott, befűrészelték, majd kifaragták palonkáccsal, meghagyván a vastag tövét, amely a földbe került, aztán meggyalulták, és végül belevésték a szöveget, majd fekete festékkel megírták a kivésott szöveget.

A jó székely falu életében minden szomszédságban, falurészben volt egy ügyes székely ember, aki szépen tudott vésni, szépen tudott írni, hiszen a keresztfacsinálást nem lehetett elfuserálni, mert az elhunytaknak csak ez a jel maradt a föld felszínén, ez jelezte, hogy ki nyugszik a sírban. Az elkészített keresztfát a temetés napján külön kivitték, és olyan helyre tették, ahonnan a legkönnyebben beleállíthatták a sírgödörbe.

Amikor meghalt valaki, másnap délután halottak vecsernyéje volt, még most is a fülemben cseng, ahogyan Gergő pap bácsi és harangozó István bácsi énekelték a megható szép temetési zsolnárokat, a temetés pedig a harmadik napon volt.

Visszatérve a keresztfához, idős emberek meséltek néhány történetet, volt olyan is, hogy az idős apa, nagypapa megmutatta az erdőn a fiainak, hogy ő azért hagyta meg azt a szép igyenes cserefát (nem vágta ki tüzelni), hogy neki abból csináljanak keresztfát.

Egy másik érdekes eset, egy fiatalember ment fáért az erdőre egyedül, majd az úton felült a szekérra az egyik idős rokon, aki gyalog ment. Kiderült, hogy egyfelé tartanak, az idős ember felajánlotta a fiatalnak, hogyha volna egy fűrész, segítene neki egy nagyobb fát kivágni. Fűrész a szekéren nem volt, de ez előtt sokan laktak az erdőn, a fiatalember hamar kért egyet, le is vágta egy szép cserefát, és amikor vágta el a hosszát, az idős ember fejszével megmérte, és azt mondta, úgy mérte, hogy abból lesz egy keresztfának

való, kiadja az egyenes részt és fent a kereszt részt is. Amikor hazaért a fiatalember a fával, a szép igyenes cserefát azonnal nem vágta fel tűzre, hanem felállították az udvar sarkában. Nem sok idő elteltével meghalt hirtelen az idős bácsi, és éppen a fiatal rokонт kérték meg, hogy menjenek keresztfának valóért. Rossz, hideg, esős idő lévén a fiatalember azt mondta, nem kell elmenni, mert a keresztfának való itthon van, és odavitte azt a cserefát, amelyet együtt vágta ki az idős rokonnal, és tényleg ütötte a méretet, keresztfa lett belőle.

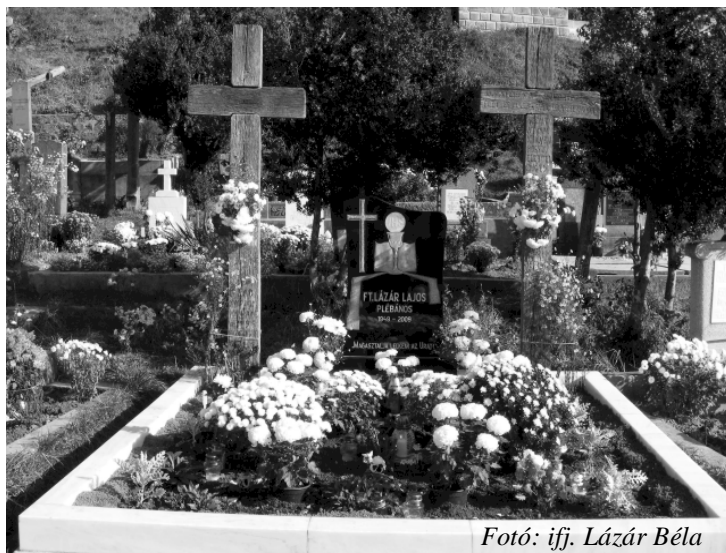
De meséltek sajnos olyant is, hogy az idős apa, látván, hogy két gyermeke olyan haragban van, hogy nem is beszélgetnek egymással, amikor érezte, hogy közeleg a vég, odahívatta gyermekeit, és azt mondta: látom, hogy ti soha nem tudtok megbocsájtani egymásnak. Egyetlen kérésem van csak, nekem egerfából csináltassatok keresztfát, mert úgysem fogja egyikőtök sem gondozni a síromat, az egerfa kereszt hamar kirothad, és el leszek felejtve, nem kell szégyenkezni a síromban, hogy ilyen gyermekeim vannak.

A cserefa keresztéről pedig tudták, hogy 35-40 évet is eltart, az alatt elhalványul az emlék, és szükség esetén lehet újra temetkezni ugyanarra a helyre.

Bármennyire is belénk rögződött ez a rohanó világ, ne csináljunk úgy, mintha nem vennénk észre a keresztfákat, legyen a temetőben, templomkertben vagy az út szélén, álljunk meg egy pillanatra, mondjunk egy fohászt halottainkért. Gondoljunk Arra, aki a keresztfán függött megváltásunkért, és kérjük az Ég Urát, ha lehet, csak akkora keresztet mérjen a vállunkra, amelyet, ha botladozva is, de el tudunk cipelni, ahogyan a vers mondja a keresztéről:

"A templom ormán int feléd:
Ember, vigyázz, drága az ég!
Ha egyszer végső perced üt,
Hűlő szívedre fénye süt.
S mikor már minden elmaradt,
Utolsó kincsed ő marad
A hideg föld alatt."

Lázár Béla

Fotó: ifj. Lázár Béla

Áldáskérelem és egyháztanács eskütétel

Október 22-én, vasárnap délelőtt a 11 órakor kezdődő ünnepi szentmise keretében excellenciás **Tamás József** püspök atya megáldotta egyházközségünk külsőleg felújított templomát. Az ünnepség kezdetén a **köszönet**, a **hála** és az **öröm** érzéseivel köszöntötte a főpásztort egyházközségünk plébánosa: „Ezekkel az érzésekkel, lelkiülettel várunk, mert Isten nagy kegyelmének és ajándékának vagyunk a tanúi. Templomunk és környéke a mai napra külsőleg is megújult Isten segítségével, a jóakarátú támogatók és a hívek áldozatával. Van jogunk örülni, mert örömeinket áldozatok szereztek meg. Úgy, ahogy a legtöbb örömet áldozatok, lemondások szerzik meg. A mai nap egy új kezdet is, hiszen egyházközségünk egyháztanácsa a püspök atya előtt esküt tesz arra, hogy a következő három évben is tanácsaikkal, áldozatos munkájukkal odaadással szolgálják Istent és egyházközségünket” - fogalmazott Ft. László István plébános úr, és kérte a főpásztort a legszenyebb áldozat bemutatására, és hogy kérje Isten áldását megújult templomunkra.

Tamás József püspök homíliájában elmondta: „kétszáznegyven évvel ezelőtt az ősök nagy áldozattal építették fel a középkori leromlott templom helyébe az újat. A mostaniak hasonló áldozatokkal cselekedtek megújulásáért. A megvalósításban benne van az ősök iránti megbecsülés és a templom iránti szeretet”.

A templom külső felújítása tartalmazta a salétrom által kárt okozott cementes burkolatok eltávolítását, a sérült, megmozdult vakolatfelületek leverését, más helyen pedig a különböző festékanyagok lecsiszolását, majd folytatódott a hiányos falfelületek kiegészítő meszes vakolattal való ellátásával, a templom teljes újrasimításával és az újrafestésével. Ugyanakkor szükségessé vált a templom udvarán egy teljes körű tereprendezés, amely egy új, kövezett, 520 m²-es járdát foglal magába. A lelkiismeretes és minőségi munkálatok kivitelezését a székelyudvarhelyi MACOPS cég (a templom külső felújítását) és a lövétei GARDEN ACTIVITY cég, Pál Ervin vállalkozó és csapata (kockakövezést, tereprendezést és gyepesítést) végezték.

Nem feledkezhetünk meg anyagi támogatóinkról sem, akik nélkül mindezen munkálatok nem valósulhattak volna meg. Köszönet a helyi közbirtokosságnak, vezetőtanácsnak és tagságnak, Lövéte Önkormányzatának, Hargita Megye Tanácsának, Magyarország Emberi Erőforrások Minisztériumának és nem utolsósorban a jóakarátú híveknek, akik bármilyen segítséggel, imáikkal és anyagi hozzájárulásukkal is támogatták a templom külső felújítását. Isten fizesse vissza mindenkinek százszorosan adományukat!

Az ünnepségen a helyi- és közbirtokossági vezetőség, valamint a kivitelező cégek képviselői mellett meghívásunkat elfogadva részt vett Hargita Megye Tanácsának képviselője is, Borboly Csaba elnök úr és Lukács Levente, a megyei tanács egyházi ügyekkel foglalkozó munkatársa. Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke ünnepi beszédében elmondta, „1956 tanulsága az, hogy elődeink mertek nagyok lenni, szembe mertek menni a rendszerrel, és győztek. Lövéten is, ha van összefogás, közös akarat, akkor nincs olyan, hogy valamit nem lehet megcsinálni. A mai ünnep ennek ékes bizonyítéka” - hangsúlyozta az elnök. Beszédében köszönetét fejezte ki a felelős magyar kormánynak, akik ugyancsak támogatták az Emberi Erőforrások Minisztériumán keresztül a templom felújítását. „Jó, hogy van egy felelős magyar kormány, akire tudunk számítani. Ma ennek is köszönetet mondunk. Az '56-os forradalom a magyar nemzet kiteljesedését jelenti, hisz minden magyar számíthat minden magyarra. Azt kívánom, hogy az elkö-

vetkezőkben is számítsunk egymásra, és, ha hitben megerősödve tesszük ezt, akkor nincs lehetetlen” - zárta beszédét Borboly Csaba megyeitanács-elnök.

Az ünnep betetőzésekképpen az egyháztanács a püspök atya vezetésével letette a hivatali esküt, majd a főpásztor és a plébános úr arra kért áldást, hogy a következő években is együtt tudjanak működni az egyházközség javára, tanácsaikkal, szellemi, lelki, fizikai és anyagi áldozatot nem sajnálva e nemes cél érdekében.

Így a lövétei egyházközség egyháztanácsának összetétele 2020. október 31-ével bezárólag a következő:

Választott tagok:

- 1. Lázár Árpád gondnok - megyebíró**
 - 2. Mihály Ignác algondnok - megyebíró-helyettes**
 - 3. Mihály Ferenc pénztáros**
 - 4. András András**
 - 5. Demeter Emil**
 - 6. Demeter László**
 - 7. Fazakas Csaba**
 - 8. Ferencz Árpád**
 - 9. Gábos István**
 - 10. György Mózes**
 - 11. György Pál**
 - 12. Ladó András**
 - 13. Lázár Attila**
 - 14. Lázár Sándor**
 - 15. Lázár Vencel**
 - 16. Lázár Zoltán**
 - 17. Mihály Attila**
 - 18. Mihály Árpád**
 - 19. Miklós Imre**
 - 20. Pál Sándor**
 - 21. Sata Róbert**
 - 22. Silye Imre**
 - 23. Stélik Ferenc**
 - 24. Szain János**
- Jog szerinti tag:**
25. Tódor Lóránd kántor

Munkájukra Isten bőséges áldását kérjük!

Tódor Lóránd

Kedves Kiáltó!

Középajta, 2017. IX. 24.

Öregember emlékeiből él. Közhely már, de igaz. Nagyon keveset írtam a lövétei jó anyámról. Többet érdemel. Tehát pótolni akarom a mulasztást. Egy töredéke, ha sikerülne!

Daró Terézia néven ismerték, bár férje után Dávid volt. Több mint húsz éven át ő volt az én gondviselőm. De nemcsak az enyém, sokszor öt magamfajta is gondjaiba fogadott. Az egyik ilyen lakótárs meg is jegyezte: Tegyük ki a táblát, fiúk, hogy Hotel Daró!

Bizony nem kevés baja volt velünk, de a katonás rendet megkövetelte. Lánykorában sokat szolgált Szebenben a szalámi gyár igazgatójánál. A német nyelvet folyékonyan beszélte. A volt nagybirodalom Führere, Hitler kezét is fogott vele, és kötényébe egy marék horogkeresztet tett.

Ha összehalmozott a pósfalusi Golicánéval, úgy pattogott az incig-vancig, hogy a fejünk alig győztük kapkodni.

Ételt csak egyfélét adott egy nap, de azt mindenkinek meg kellett enni. Az orvos így nyugtatta anyánkat: - Megezzem, Teréz néni, megezzem! Pedig ő a félig sült flekkent szerette igazán, nem a spenótot. Tavasszal a spenót csihányból készült. Hej, milyen finom, ízletes volt!

Teltek az évek, fogytak a lakók. Maradtunk hárman. Velünk volt a kilencven körüli édesanyja is. A téli tűzrevalót ketten vágtuk rövidre kétkéz fűrésszel. Tűzgyújtót mindig a kötényiben hozott, amit mások elhullattak.

Volt egy kevés nyugdíja, olyan 165 lejnyi, de halála után a fia, Rudolf, takarékkönyvet kapott, nem is kevés összeggel.

Istenfélő, templomba járó asszonyok voltak. Ora et labora, ez náluk törvény volt. Biztosan tőlük tanultam (eltanultam), és megmaradt: minden nap imádkozni kell! Ha rosszul vagy, kérni, ha jól vagy, hálát adni Istennek.

Éreztem, mikor írni kezdtem, hogy Róla írni kevés egy levél. Hinni akarom, hogy folytatása is lesz!

Szeretettel,
Simon Áron

FELHÍVÁSOK

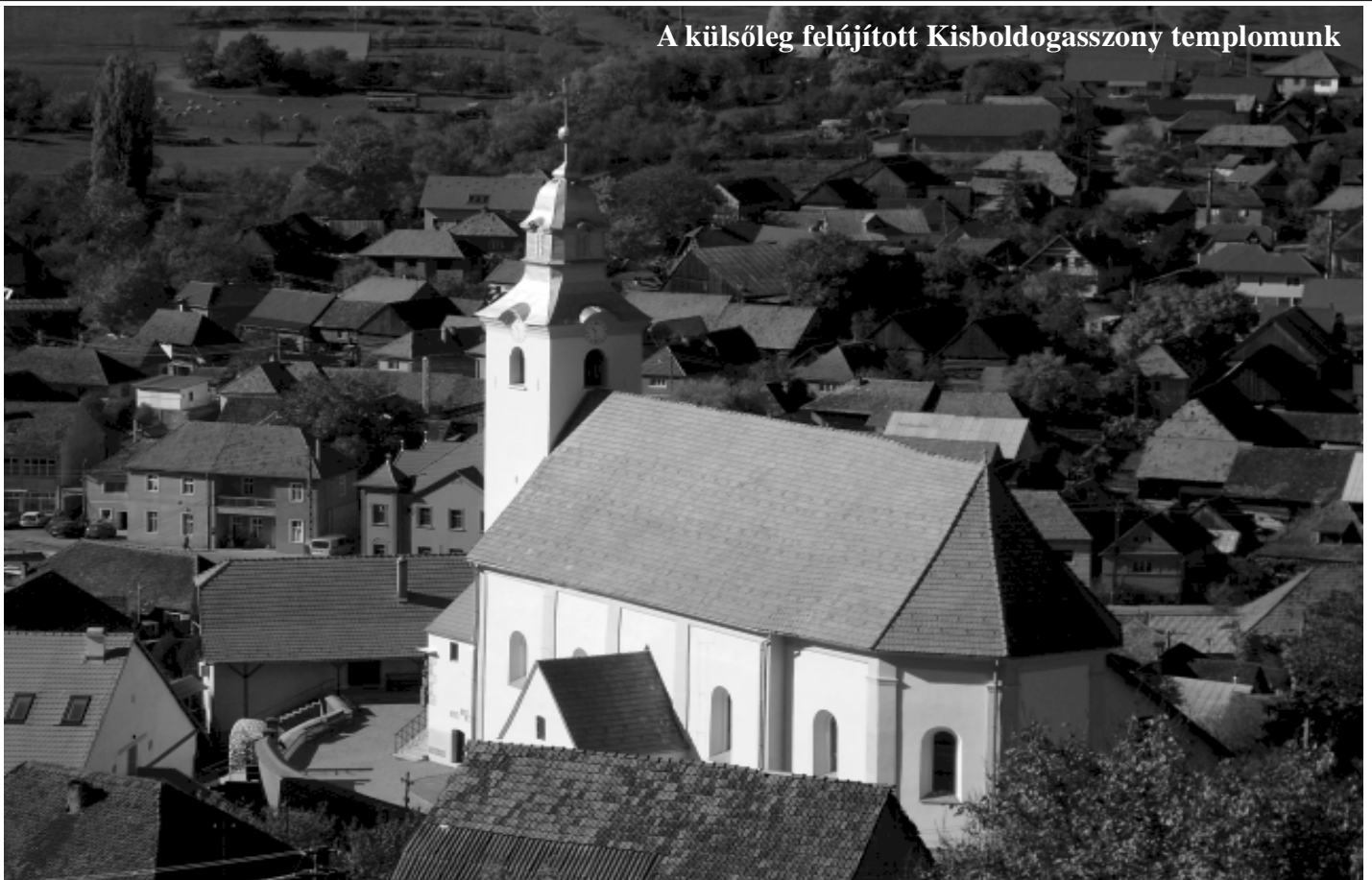
A Polgármesteri Hivatal ismételten felhívja a lakosság figyelmét a következő fontos dolgok betartására:

- Az utcákban és a Főút mellett, közterületre lerakott anyagokat, járműveket, gépeket minél hamarabb szállítsák el, vigyék be a saját udvarukra! Ellenkező esetben alkalmazni fogják az 1 lej/m²/nap büntetést, az elfoglalt területekre.

- A sáncokat, árkokat mindenki takarítsa ki a saját háza, kapuja előtt!

- A kutyákat tartsák megkötve, bent az udvaron!

A külsőleg felújított Kisboldogasszony templomunk

Bolyai Matematika Csapatverseny

Idén is megrendezésre került a Bolyai Matematika Csapatverseny, amelyre a lövétei diákok nagy buzgósággal készültek. A verseny október 13-án lett megrendezve Csíkszeredában. A verseny nagyon jó hangulatban telt, és úgy éreztük, az eredményeink is elegendők lesznek ahhoz, hogy továbbjuthassunk.

A reményeink beigazolódtak, hisz bekerültünk a legjobb hat közé. Lövétéről ennek a két

csapatnak sikerült: a CULÉK (Mag Eszter, Lázár István, Lázár Soma, Egyed Zsolt, VII. osztály) és a Szurikáták (Szász Emőke, Égei Kriszta, Márton Fanni, Lázár Róbert-Venczel, VIII. osztály). A díjazás alatt nagyon izgultunk, szerettünk volna minél előkelőbb helyen végezni. Sok volt a csapat, és nekünk egyre nehezebben ment az, hogy higgyünk magunkban. Végül a vártnál is jobb eredmény született, hiszen a VII.-es csapat második, a VIII.-os brigád első helyen végzett.

Az országos szakasz novemberben lesz Budapesten megrendezve, amelyen a nyolcadikosok próbálnak szerencsét.

Mag Eszter, VII. osztály, Márton Fanni, VIII. osztály

Fotó: Lázár Ilona

Először a Bolyai Matematika Csapatversenyen

Kicsit félve, kicsit húzódozva neveztem be a versenyre. Aztán nagyon megnyugtató, hogy nem egyedül leszek, hanem négyen csapatot alkotunk.

Csapattársaim: András Kamilla, Lázár Nóra, Mihály Gábor, IV. B osztályosok.

Így alkottunk egy négytagú csapatot. A verseny péntek délután zajlott Csíkszeredában, és bevallom, hamar lefutott. A feladatok érdekesek voltak, le is foglaltak minket, tetszettek, és azt hittük, jól megoldottuk. Pár nap múlva kiderült, voltak bizony hibáink.

Mindez ellenére jól telt, mindannyian jól éreztük magunkat, és jövőre is készülünk.

György Bernát, IV. B osztályos tanuló

György Emőke Halottak napján

Gyertyaláng a lélek fénye,
Temetőben lassan égve.
Krizantémok bársony testén,
Halottaink szép emlékéen

Kulcsolt kézzel elmerengünk.
Csendben befelé könnyezünk.
Imáinkban jelen vannak,
Mindig lelkünkben maradnak.

Az ősz

Odakint sárgák a levelek,
Mégis boldogok a gyerekek.
Biztosan annak örvendenek,
Hogy az iskolában lehetnek.

Az iskolában bár sok a tanulás,
Nekik könnyű a gondolkodás.
Amellett jut idő a házikra,
És elég sok jó játékra.

András Kamilla és Szikszai Natália, IV. B

A cicám

Hamuszürke az én cicám,
Nagyon aranyos és vidám.
Sokat szoktunk játszani,
A trambulínon ugrálni.

Ha érkezek, nagyon vár,
Biztos játszani kíván.
A madarakat sokat lesi,
Néha meg is kergeti.

György Bettina, IV. B

Virágos sír őrzi álmuk,
Reméljük, majd egyszer látjuk.
Gyertyalángban emléküek él,
Szívünk mélyén életre kél.

Temetőben, néma sírnál
Vágysz arra, hogy némán sírjál.
Halottaink lelke velünk,
Mécsesekkel emlékezünk...

2010.

Színházlátogatók

Boldog mese

Ezzel a címmel láttuk idei évadunk első nagyszínpadi darabját a lövétei színházlátogatókkal, akik ez évben is számosan - 68-an - váltottak bérletet a székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színház gyerekelőadásaira.

Ezen kívül még két előadásra jogosít fel minket ez a bérlet, a szép mese pedig garantált az eddigi évek tapasztalataiból merítve.

További boldog meséket!

Népmese napja

Hagyományosan szeptember utolsó péntekén ünnepeltük meg Benedek Elek születésnapját, természetesen mesemondással. Napjainkban ez a nap már minden nemzet mesenapjává vált, magyar kezdeményezésre szeptember 30-a lett a népmese napja világszerte.

Iskolásaink szebbnél szebben előadott mesékkal örvendeztettek meg bennünket és társaikat, a legjobbak pedig egy kisebb méretű, de magasabb színvonalon adták elő meséiket az iskolai mesemondó versenyen. Köszönjük a sok szép mesét a kedves szülőknek, hisz a meséket a gyerekek "otthonról hozták", vagyis szabadidejükben tanulták meg anyuka, apuka segédletével!

Mag Otilia tanító

Népmese napja

Régi arcok sárgult fényképeken

I. C osztály, Lövéte, 1957. Tanítónő: Tamási Éva. A képet beküldte András Andrásné Mihály Erzsébet.

Anyakönyvi hírek - 2017. szeptember

Születések száma: 1

KOLOZSI ALBERT-ATTILA, született 2017. szeptember 19-én, a Kolozsi Albert és Kolozsi Izabella, Lövéte, 504. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 2

FERENCZ LÓRÁND és SZIKSZAI ERIKA
DARVAS ZSOLT és LÁZÁR SZIDÓNIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

PÉTER IGNÁC, Lövéte, 862. szám, született 1962-ben,
MIHÁLY LÁSZLÓ, Lövéte, 83. szám, született 1945-ben

Eladó 4 forgófejes, traktor után használható gereblyegép. Érdeklődni a 0744291593-as telefonszámon.

Pályakezdőket, illetve építőiparban jártas munkaerőt keresünk, budapesti munkára. Szállás biztosított, ingázni nem kell. Kapcsolat: 0036-30-9589838 (hétköznapokon 8-16 között). E-mail: monferkft@gmail.com.

*Szeretettel várunk mindenkit
november 11-én
a XIII. Pityókabálba.*

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,